

בעולם

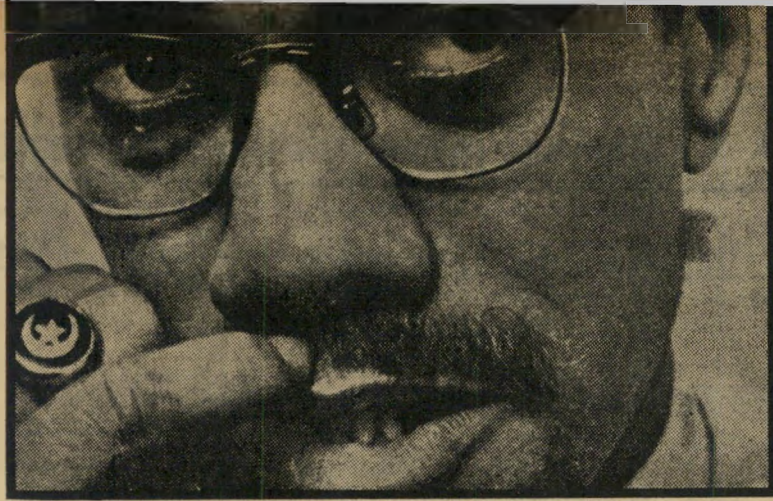
(המשך מעמוד 24)

הוא לא בחר באלימות. קבע ראסטיין. האלימות בחרה בו!

אירוניה של הגורל. עובדה טראגית היא שדווקא לקראת סופו החל מאלקולם אכס להתרחק מרעיון האלימות. לולא נרצה בידי המוסלמים השחורים של אליהו מוחמד, אשר מתנועתו פרש, יתכן כי היה מתגלה ברבות הימים כמנהיג מזהיר של התנועה הבלתי-אלימה של הושיב. אולי הבין את אשר אמר לו ראסטיין, באחד הוויכוחים: "למיעוט של 10% אין סיכוי להתגבר בדרכי אלימות על הרוב, החולש על המישטרה."

הם רצחו. סיכם ראסטיין: "כל עוד לא יבינו הלבנים את שכונות העוני ואת האלימות שהולידה את מאלקולם, כל עוד יניחו לדברים לקרות כפי שקרו להוריו של מאלקולם, תגבר האלימות וירבו מעשי הרצח. האזרחים הטובים ינחמו את עצמם במליצות על כך שמי שחי על החרב, ימות בחרב. ואין הם מבינים כי האמריקאים הלבנים חיים על החרב מזה מאות בשנים."

את אותו הרעיון הביע הסופר הכושי הנודע גיימס בולדווין, בצורה פשוטה יותר. כאשר צבאו עליו העתונאים ה-

מאלקולם אכס

"מי שחי על החרב..."

מספיק מרחבי-מחיה למתים, והמתים מסר-בים למות בדוחק. בתיים, למשל, ש-שטחה הוא 7000 דונם, נאלצה להפריש 500 דונם לבית-קברות איזורי שנבנה בתוכה.

רוואנו, עיר קטנה בצפון איטליה, ש-סבלה מאותה בעייה, פתרה אותה באופן חסכוני. הפתרון הוא מיגול-קברות, ב-מקום בית-קברות.

לבנים ושאלוהו: "מי רצה את מאלקולם אכס?" ענה בפשטות "אתם!"

עולם חדש

עולם האמת

בזמן האחרון התעוררו ויכוחים על תנאי-המות בארץ. החיים מסרבים לתת

ברוואנו מתגוררים 9000 תושבים. ב-מגדל-הקברות שלה יהיו 14 אלף יחידות-דירה. הן יתאכסנו בשני גורדי-שחקים. המתים יבלו בהם בשקט את חייהם, מבלי לפגוע בשטחיה-המגורים של אותם שעדיין לא מתו.

בחזית הבניינים יהיה אולם-קבלה, ב-אורך של 24 מטרים. המלחים יפרדו שם מארונות מתיים, שיועלו לחדריהם ה-פרטיים. כל קומה תהיה מחולקת ל-ארבעה חלקים. בכל חלק יהיו שלוש דירות נפרדות. לתושבים לא תהיה מרפ-סת או חלון, או כל אפשרות אחרת להציץ לקדירה של שכניהם.

התוכנית נולדה במוחה היפה של ארכי-טקטית צעירה בת מילאנו, מונדה ויגו. היא הפכה אותה לשירות מפואר, והגישה אותה למועצה העירונית. חברי המועצה התלהבו. בעיקר קסם להם הצד החסכוני של הרעיון. האדמה בצפון המאוכלס של איטליה היא יקרת-ערך. מקום-מחז (לעשר שנים בלבד) בסביבות מילאנו עולה 70 ל"י. במיגדל-הקברות אפשר יהיה לזכות באותו מקום לנצח, תמורת חמש לירות. נשארה רק בעיית כבוד המת. הוצאתיקן, שנשאל אם כבוד זה ייפגע בגלל החלפת תנאי המגורים, ענה שלא. הוא אישר את התוכנית.

האם תוכל מדינת ישראל לאמץ לעצמה את הרעיון? התשובה תלויה ביוזמת העיריות והחברה קדישא.

הודעה לצבור

הננו שמחים להודיע כי אנו ממשיכים בייצור ובשיווק

מוצרי ארטיק

לכל סוגיהם, הידועים ברמת איכותם הגבוהה המפעלים נרכשו ע"י משקיעי-חוץ:

AMALGAMATED FOOD PRODUCTS LTD.

כן ממשיכים לעבוד בשרות החברה המומחים הישראליים אשר הודות להם כבשו מוצרי ארטיק, בטיבם המעולה את השוק.

השילוב החדש של הידע המקומי והעולמי, בעזרת המיכון המודרני, מבטיחים את הרמה הגבוהה של הגלילות והשלגונים.

כמו כן בתכניתנו להגיש לקהל צרכנינו

מוצרי גלידה חדשים

לשמוש נוח וקל לעקרת הבית ולהנאת בני המשפחה.

הייעול והאוטומציה שהונהגו במפעלנו, יאפשרו לנו לשרת את צרכנינו הנכבדים במבחר גדול, בטיב משובח ובמחירים שווים לכל נפש.

ארטיק

הנהלת מפעלי